

DOBRODRUŽSTVÍ LENKY A VÍTKA

Ztracena v cizím městě

Jan Matěj Krninský
ilustrace Marko Čermák



NAKLADATELSTVÍ
R Ů Ž E

DOBRODRUŽSTVÍ LENKY A VÍTKA

Ztracena v cizím městě

*Jan Matěj Krnínský
ilustrace Marko Čermák*

**Děkujeme všem firmám,
které pomohly této knize na cestě k dětem**

Tuto knihu vydalo v roce 2013 Nakladatelství Růže, s.r.o. jako elektronickou publikaci

Publishing © 2010 Nakladatelství Růže s. r. o.

Text © 2010 Jan Matěj Krnínský

Illustration © 2010 Marko Čermák

ISBN 978-80-86975-56-6

Veškerá práva na postavy Lenky a Vítka včetně jejich typických rysů a výtvarné podoby jsou vyhrazena. Bez souhlasu nakladatelství Růže je jejich používání zakázáno.

Chlapci a děvčata, milí čtenáři,



dostává se Vám do rukou pohádková knížka, která je dějem zasazena do jihočeského města Český Krumlov. Ať již se do jejích stránek noříte v kterémkoli koutu naší republiky, věřím, že Vás její obsah dříve nebo později naláká k návštěvě našeho města i ve skutečnosti. Lidé, kteří v něm žijí, jsou hrdí na jeho krásu a jsem přesvědčen, že i Vám je souzeno pocítit stejné okouzlení, jaké prožívá hlavní hrdinka příběhu, osmiletá Lenka.

A vám, kteří naše město znáte či v něm přímo žijete, přeji, abyste se na něj – i díky této knize – dívali novými očima a nacházeli v jeho tváři stále nové a nové krásy.

V prvním díle této knihy se seznámíte s hlavními hrdiny a s dějištěm příběhu. V dalších dílech pak budete s Lenkou a Vítkem pátrat v jeho tajemné historii.

Ať je váš prožitek co nejintenzivnější a chvíle s touto knihou co nejpříjemnější.

To Vám přeje

Ing. Jedlička Luboš
starosta města Český Krumlov

Jak Vítek svedl Lenku k lumpárně



dospělými je kříž. Děda trvá na tom, že chce vidět sbírku starých pendlovek a motocyklů, babička se zásadně nehodlá vzdát krámků s čaji, bylinami, kořením, svíčkami, svícínky a jinými čarodějnickými pomůckami a maminka chce mocímermo vláčet tatínka po prodejnách deček, hadříků, šatiček, hrníčků, konviček a jiného haraburdí, přestože se celý týden těšil na exkurzi místního pivovaru. Takhle si Lenka ten rodinný výlet do Českého Krumlova nepředstavovala. Velcí se dohadují a jí se nikdo nezeptá, jestli by chtěla na věž, k řece nebo na zmrzlinu.

Zatímco se dospělí u stolu dohadují a stydne jim oběd na talíři, ona už svou porci dávno snědla a hraje si s barevnými oblázkami, které pokrývají celou podlahu zahradní restaurace.

„Ahoj. Jak se jmenuješ,“ zaznělo pojednou odněkud z hustého listoví pámelníkového keře, který rostl opodál.

Lenka se nejprve polekala, ale když spatřila docela sympatického kluka, trochu se začervenala tak, jak to holky stydlivky umí, když je náhodou osloví někdo cizí.

„Já? Lenka – a ty?“ odpověděla mu na dotaz novou otázkou.

„Vítek.“ Chvíli bylo ticho. „Znám v tomhle městě každý kout. Mohl bych ti ukázat mnohem krásnější místa, než jaká chtějí vidět ti tví dospělci,“ pokračoval ten cizí kluk, když se

Lenka neměla ke konverzaci. Jen se mračila a stále se ohlížela ke stolu, kde se pořád ještě živě rokovalo.

„To by bylo úžasné, ale copak sám nevidíš, jak těžké by bylo je přesvědčit?“ obrátila se Lenka na Vítka

„Tak je o ničem nepřesvědčuj a pojď sama,“ ponoukal ji Vítek.

„Copak to jde? Copak můžu chodila sama v cizím městě? A navíc by to byl hrozný průšvih. Vždyť by mě hledali, pak by zavolali i policii se psem - a velkých psů já se bojím,“ otrásla se Lenka spřádající katastrofické plány.

„Tak to udělej tak, aby tě nehledali,“ pokoušel ji Vítek.

„To přece nejde... Copak si myslíš, že rodiče jen tak zapomenou na své potomstvo?“

Vítek naznačil Lence, aby šla blíž, a pak jí něco dlouze šeptal do ucha. Lence se přitom rozzářil na tváři široký úsměv.

„Tak já to zkusím,“ špitla spiklenecky, mávla na Vítka a vydala se směrem ke své rodině.

„Budu tu na tebe čekat,“ zavolal na ni ještě Vítek ze svého keře.

„Lenko, dohodli jsme se, že já půjdu s tátou na dečky a hadříky a děda s babičkou na koření a bylinky. S kým bys šla raději?“ zeptala se maminka.

„S babičkou a dědou,“ odpověděla bez rozmýšlení Lenka.

Když se rodina rozcházela do dvou různých směrů, připomněl ještě děda, že sraz na domluveném místě je v pět